

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/26/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5626200189
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:5626200189.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Topoľančíka a členov senátu JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Romana Tichého, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXXX/XXX, E., proti žalovaným: 1/ Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, so sídlom Račianska 71, Bratislava, IČO: 00 166 073, 2/ Okresný súd Martin, so sídlom E. B. Lukáča 2/A, Martin, IČO: 00 165 786, 3/ Krajský súd v Žiline, so sídlom Orolská 3, Žilina, IČO: 35 995 572, o neurčitom podaní, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/2/2026-24 zo dňa 26.01.2026, takto

rozhodol:

Odvolanie žalobcu odmieta.
Žalovaným náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej len „súd prvej inštancie“) odmietol podanie žalobcu doručené mu dňa 12.01.2026, doplnené podaním doručeným dňa 16.01.2026, ktoré by svojím obsahom mohlo byť žalobou.

1.1. Vo svojom odôvodnení poukázal na to, že žalobca sa predmetným podaním označeným ako „Žaloba o naliehavý právny záujem – odôvodnenie rozsudku“ domáhal vynesenia rozsudku:

- súd MT-11C/311/2002 ako prvé určil právne nesprávnu príčinu a žalobnú otázku sporu medzi účastníkmi konania od 20.12.1999 podľa Občianskeho súdneho poriadku.

- vynesení rozsudok v sp. zn. MT-11C/311/2002 bol v časti konania podľa zákona o preklúzií vynesení v rozpore so zákonom o preklúzií.

- vynesení rozsudok v sp. zn. MT-11C/311/2002 bol v časti o súdnych trovách vynesení správne.

- súd v sp. zn. MT-11C/311/2002 neodôvodnil rozsudok tak, že nedokázal právoplatnosť rozsudku podľa zákona o preklúzií v konaní od 04.02.2002 do dnes ! Následne po vrátení veci KS SR v Žiline, súd RK-10C neurčil žalobnú otázku sporu : súd RK-10C/10/2019 nesplnil príkaz KS SR v Žiline č. k. 10Co/65/2022 - vynesení rozsudok v sp. zn. RK-10C/10/2019 v časti konania podľa zákona o preklúzií bol vynesení nezákonne a bez odôvodnenia podľa zákona o preklúzií.

- súd RK-10C/10/2019 porušením Čl. 46 Ústavy SR sa nevysporiadal s pokračujúcim trestným činom podľa predložených dôkazov v spise vo veci od 04.02.2002 do dnes.

- súd RK-10C/10/2019 na príkaz odvolacieho súdu v č. k. 10Co/65/2022 opakovane neustálil predmet žalobného sporu podľa zákona o preklúzií a opakovane konal nezákonne podľa zákona o preklúzií bez dôkazu, že invalidita sa vyliečila. Ide už o debilitu?

- súd RK-10C/10/2019 je povinný podľa výzvy žalobcu doručenú súdu 26.09.2023 bezodkladne odôvodniť svoje rozhodnutie podľa KS SR v Žiline č. k. 10Co/65/2022! ! Podľa dôkazov v spise a zákona o preklúzií dokázať právoplatnosť rozsudku MT-11C/311/2002 a tak, že nespáchal justičný zločin. Následne:

- podľa zákona o preklúzií je žalovaná povinná plniť žalobcovi škodu na zárobku vo výške 13.896,20,- Čk s prísl. tak, ako je určené a vyčíslené v petite žaloby RK-10C/10/2019.

1.2. Na výzvu súdu obsiahnutú v uznesení č.k. 4C/2/2026-17 zo dňa 12.01.2026, aby žalobca odstránil vady svojho podania, predovšetkým aby uviedol určitý, zrozumiteľný a vykonateľný petít (návrh výroku, ako má súd rozhodnúť vo veci samej tak, aby tento mohol byť prevzatý do výroku súdneho rozhodnutia za splnenia podmienky jeho vykonateľnosti), žalobca (podaním doručeným pôvodne Okresnému súdu Martin) žalobca realizoval podanie, v ktorom vyzval súd 4C/2/2026, aby bezodkladne prizval žalobcu k ustáleniu žalobného sporu. Namietal, že súd v sp. zn. MT-11C/311/2002 mal dávno vec spravodlivo rozsúdiť. Podľa neho súd nedôstojne tvrdí, že vo veci je právoplatný rozsudok, ale nevie odôvodniť o čom je rozsudok, ak neodpovedá na žalobnú otázku sporu medzi účastníkmi konania od 20.12.1999. Súd RK-10C/10/2019 vyniesol nezákonný rozsudok bez odôvodnenia. Preto je podaná žaloba č.k. 4C/2/2026 podľa žalobného petitu RK-10C/10/2019. Preto žalobca vyzýva súd LM-4C/2/2026, aby ho prestal šikanovať a vykonal dokazovanie v spravodlivo nerozsúdenej veci MT-11C/311/2002 od 04.02.2002 do dnes. Podľa žalobcu ak rozsudok neodpovedá na žalobnú otázku sporu, či invalidita chrbtice žalobcu od roku 1988 sa vyliečila ku dňu príčiny sporu medzi účastníkmi konania od 20.12.1999, potom neexistuje rozsudok. Domáha sa práva na spravodlivý rozsudok MT-11C/311/2002. Ak súd neprestane so šikanovaním žalobcu, obráti sa na Súdnu radu SR, na predsedu vlády SR, GP SR a na prezidenta SR.

1.3. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie v napadnutom uznesení konštatoval, že v žalobe absentuje určitý, zrozumiteľný a vykonateľný žalobný návrh a riadny opis rozhodujúcich skutočností, ktorý slúži na vymedzenie predmetu konania po skutkovej stránke. Poukázal na to, že existencia riadnej žaloby je základnou podmienkou pre začatie sporového konania. Jej vecnému prejednaniu a pokračovaniu v konaní bráni skutočnosť, ak žaloba neobsahuje popísanie rozhodujúcich skutočností, eventuálne, ak je popísanie týchto skutočností natoľko neurčité alebo nezrozumiteľné, že nemožno bez ďalšieho určiť čo je predmetom sporu. Petít označuje záverečnú časť žaloby, v ktorej žalobca navrhuje ako má súd v danej veci rozhodnúť. Ak súd žalobe vyhovie, do svojho rozhodnutia požadovaný výrok prevezme. Z tohto dôvodu je formulácia petitu veľmi dôležitou okolnosťou, ktorá nielenže vymedzuje predmet sporu, nad ktorý súd v zásade nemôže ísť, ale zároveň podmieňuje budúcu vykonateľnosť súdneho rozhodnutia. Zdôraznil, že predmet sporu neurčuje súd, ale žalobca ako tzv. dominus litis, preto žalobca musí uviesť relevantné skutkové tvrdenia, z ktorých vyvodzuje ohrozenie alebo porušenie svojho práva a v žalobnom petite konkretizovať návrh rozhodnutia súdu. Žalobca musí uviesť základné skutočnosti, ktorú súd musí mať k dispozícii, aby mohol posúdiť o čom, a na akom podklade má súd rozhodnúť.

1.4. Dospejúc k záveru, že aj doplnené podanie žalobcu trpí vadami, pre ktoré nie je možné pokračovať v konaní, súd prvej inštancie podanie žalobcu odmietol pre absenciu zákonom stanovených náležitostí, zdôrazňujúc že v žalobe musí byť jednoznačne vymedzené, čoho sa žalobca domáha, okrem iného aj z dôvodu, aby sa aj samotní žalovaní mohli k žalobe kvalifikovane vyjadriť. Žalobu žalobcu považoval za nezrozumiteľnú.

2. V reakcii na toto uznesenie žalobca v zákonom ustanovenej lehote na podanie odvolania dňa 03.02.2026 realizoval podanie (doručujúc ho súdu prvej inštancie prostredníctvom Okresného súdu Martin) označené ako „Výzva na odôvodnenie uznesenia“, v ktorom namietal, že sudkyňa si absolútne nenaštudovala žalobu a spis v základnej nerozsúdenej veci MT-11C/311/2002 a svojím nedôstojným konaním nerozsúdila vec v sp. zn. MT-11C/311/2002. Žalobca toto uznesenie odmieta, majúc za to, že č. k. MT-11C/311/2002 neexistujú dôkazy, ktorými by súd vedel spravodlivo odôvodniť rozsudok podľa zákona o preklúzií a žalobnú otázku sporu. Vec nie je spravodlivo rozsúdená a súd 24 rokov pácha trestný čin. Žalobca vyzýva súd č. k. LM-4C/2/2026 podľa Čl. 46 Ústavy SR, aby bezodkladne vec MT-11C/311/2002 rozsúdil a odôvodnil, či retroaktívne vynesený rozsudok v č. k. MT- 11C/311/2002 je platný podľa § 216 CSP. Preto bola podaná žaloba súdu č. k. RK-10C/10/2019 o škodu spôsobenú nezákonným súdnym rozhodnutím. Súd RK-10C/10/2019 podľa zákona o preklúzií nevykonal absolútne žiadne odborné dokazovanie, rozsudkom vec spravodlivo nerozsúdil. Riadnym neodôvodnením rozsudku RK-10C/10/2019 zo dňa 24.08.2023 a doručeným žalobcovi dňa 25.09.2023 súd bráni žalobcovi v práve na spravodlivé súdne konanie a spravodlivý rozsudok až do dnes. Preto žalobca okamžite podal výzvu doručenú súdu 26.09.2023 na odôvodnenie rozsudku č. k. RK-10C/10/2019

tak, či vyneseny rozsudok MT-11C/311/2002, ZA-23Co/229/2004 je právoplatný. Z tohto dôvodu je podaná žalobca súdu LM-4C/2/2026 tak, aby sa žalobca domohol práva na spravodlivý rozsudok vo veci MT-11C/311/2002 od 04.02.2002 a následne v RK-10C/10/2019. Úlohou súdu č. k. LM-4C/2/2026 je prikázať súdu č. k. RK-10C/10/2019, aby sa vysporiadal s výzvou zo dňa 26.09.2023 a následne súd RK-10C spravodlivo odôvodnil svoje rozhodnutie podľa dôkazov v spise MT-11C/311/2002. Súd LM-4C/2/2026 koná neodborne, zmätočne a nedôstojne, keď dôstojne nepoučil žalobcu, aké náležitosti neobsahuje jeho žaloba sp. zn. LM-4C/2/2026 ani nepoučil žalobcu podľa § 216 CSP, ako má žalobca postupovať a podľa akého zákona v právoplatne nerozsúdenej veci MT-11C/311/2002? Následne súd LM-40/2/2026 nepoučil žalobcu, ako má postupovať aj v neodôvodnenej veci RK- 10C/10/2019 rozsudkom zo dňa 24.08.2023. Žalobca sa domáha, aby súd konečne vyniesol podľa zákona o preklúzií a dôkazov v spise spravodlivý rozsudok určený už v petite žaloby RK-10C/10/2019. O súdnych trovách, aby súd rozhodol tak ako bolo prv rozhodnuté v MT-11C/311/2002 :- súd oslobodzuje žalobcu od platenia súdnych trov a to aj v prípade neúspechu invalidného žalobcu v konaní súdu.

3. V ten istý deň žalobca podal na súd (opätovne využívajúc ako „doručovaci orgán“ Okresný súd Martin) aj osobitné podanie označené ako „odvolanie“, uvádzajúc, že ide o čiastočné odvolanie, pretože neodôvodnením uznesenia č. k. LMC/2/2026 mu súd bráni v práve na riadne odvolanie. Žalobca opätovne v podanom odvolaní vyzval súd LM-4C/2/2026, aby bezodkladne, odborne a spravodlivo odôvodnil svoje uznesenie v konaní súdu v nerozsúdenej veci MT-11C/311/02 podľa zákona o preklúzií od 04.02.02 do dnes. Odmietá uznesenie v celom rozsahu, opakujúc svoje tvrdenia z predchádzajúcich podaní, t.j. že súd už 24 rokov nekoná podľa zákona o preklúzií vo veci MT-11C/311/2002 od 04.02.2002 do dnes podľa dôkazu o preklúzií zo 17.01.2000, v spise vo veci č. k. MT-11C/311/2002 neexistujú dôkazy, ktorými by súd vedel spravodlivo odôvodniť rozsudok podľa zákona o preklúzií a žalobnú otázku sporu medzi účastníkmi konania podľa dôkazu o preklúzií zo dňa 17.01.2000 tak, že invalidita chrbtice žalobcu sa vyliečila ku dňu príčiny sporu dňa 20.12.1999 vzhľadom na tretiu operáciu chrbtice žalobcu v máji 2002. Vec nie je spravodlivo rozsúdená a súd 24 rokov pácha trestný čin. Opätovne vyzval súd č. k. LM-4C/2/2026 podľa čl. 46 Ústavy SR, aby bezodkladne vec MT-11C/311/2002 rozsúdil a odôvodnil, či retroaktívne vyneseny rozsudok v č. k. MT-11C/311/2002 je platný podľa § 216 CSP. Súd č. k. LM-4C/2/2026 odmietol upresniť žalobu podľa § 130 CSP a vec spravodlivo aj odborne rozsúdiť.

4. Takéto podanie – ako nejasné, neúplné a nezrozumiteľné – nespĺňalo náležitosti odvolania vymedzené v jednotlivých ustanoveniach Civilného sporového poriadku. Okresný súd preto správne uznesením zo dňa 12.02.2026 vyzval žalobcu na odstránenie väd dotknutého podania/odvolania, keď vo výroku daného uznesenia uviedol, že v prípade, ak sa jedná o odvolanie proti uzneseniu zo dňa 26.01.2026, vyzýva žalobcu na označenie strán v konaní, uvedenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých sa považuje za nesprávne, ako aj čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). O zákonných náležitostiach odvolania súd prvej inštancie poučil žalobcu i v odôvodnení predmetného uznesenia, pričom zároveň zvýraznil poučenie o práve strany zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci. Do pozornosti žalobcu dal, že ak v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia žalobca neodstráni, vec bude predložená odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odmietnutí podania. V závere žalobcu upozornil na (eventuálny) následok odmietnutia odvolania, ak vady odvolania spočívajúce v absencii základných náležitostí podania odstránené nebudú v súdom určenej lehote 10 dní.

5. V reakcii na uvedené žalobca podal dňa 18.02.2026 „sťažnosť a výzvu na odôvodnenie uznesenia 4C/2/2026“, pretože uzneseniu a nelogickému konaniu súdu nerozumie. Mal za to, že súd svojvoľne zmenil žalobný návrh, koná v rozpore s § 216 CSP a neodôvodnil rozsudok. Namietol, že vyššie uvedeným postupom súdy v sp. zn. MT-11 C/311/2002 v žalobe z 04.02.2002 vykonávajú prierahy. Súd podľa neho koná nedôstojne, neodborne a zmätočne. Uviedol, že podaný žalobný návrh je opravný prostriedok v základnej nerozsúdenej veci MT-11C/311/2002 od 04.02.2002 do dnes. Žalobca sa domáha v právoplatne nerozsúdenej veci MT-11C/311/2002 o spravodlivý rozsudok. Tiež sa domáha rozsudok RK-10C/10/2019 odôvodniť podľa čl. 46 Ústavy SR. Domáha sa týmto opravným prostriedkom o rozsúdenie veci MT-11C/311/2002 tak, či rozsudok je právoplatný pokiaľ nie je, o spravodlivý rozsudok od 04.02.2002 do dnes.

6. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) odvolanie žalobcu podľa § 386 písm. d) CSP odmietol.

7. V zmysle § 363 CSP sa v odvolaní má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Všetky uvedené náležitosti odvolania musia byť splnené súčasne; ak chýba ktorákoľvek z nich, nejedná sa o úplný procesný úkon.

V zmysle dlhodobo ustálenej praxe najvyšších súdnych autorít – východiskovo napríklad uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 48/2000 zo dňa 6.9.2000 – nestačí len podať prípustný opravný prostriedok, ale treba ho podať „zákonom ustanoveným postupom“, t.j. postupom a spôsobom, ktorý rešpektuje zákonom predpísané obsahové a formálne náležitosti.

8. Podľa § 373 ods. 1 CSP ak odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, súd prvej inštancie vyzve odvolateľa, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania. Súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

9. Podľa § 386 písm. d) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

10. V intenciách vyššie uvedených zákonných ustanovení odvolací súd poukazuje na to, že odvolanie je riadnym opravným prostriedkom, ktorým sa sporová strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, môže domáhať, aby odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie. Pred rozhodnutím o odvolaní je odvolací súd povinný skúmať, či bolo odvolanie podané včas, oprávnenou osobu, či smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, či napadnuté rozhodnutie nezaniklo iným spôsobom a zároveň, či obsahuje náležitosti v zmysle § 363 CSP.

11. Preskúmaním odvolania podaného žalobcom odvolací súd musí konštatovať, že v tomto absentujú predovšetkým odvolacie dôvody (ako jedna z obligatórnych náležitostí odvolania, na doplnenie ktorých súd žalovaného ako odvolateľa v zmysle § 373 ods. 1 CSP posledná veta nevyzýva), ako aj jasný a zrozumiteľný odvolací návrh, pričom ani z obsahu odvolania ich nemožno vyvodiť.

12. Vo všeobecnosti platí, že na to, aby odvolací súd mohol napadnuté rozhodnutie preskúmať, musí poznať vytýkané vady konania alebo rozhodnutia. Odvolací súd v kontradiktórnom procese nemôže nijakým spôsobom sám namiesto odvolateľa dotvárať odvolanie a domýšľať si, v čom odvolateľ mohol vidieť vady napadnutého rozhodnutia alebo konania. Neuvedenie konkrétneho odvolacieho dôvodu sa považuje za neodstrániteľnú vadu podaného odvolania, keď zákonodarca výslovne súdu zakazuje vyzvať na doplnenie odvolacích dôvodov. Uvedené korešponduje aj s ďalším príkazom zákonodarcu, podľa ktorého odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolací súd pritom poukazuje aj na skutočnosť, že odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

13. Odvolacie dôvody v sporovom konaní je potrebné uviesť aj v prípade tzv. blanketového odvolania, prípadne ich doplniť v lehote na podanie odvolania (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1VCdo/2/2023 zo dňa 08.11.2023), k čomu však zo strany žalobcu nedošlo. Pokiaľ teda odvolanie po uplynutí odvolacej lehoty neobsahuje riadne vymedzený odvolací dôvod a tento nemožno z obsahu odvolania vyvodiť, odvolací súd bez ďalšieho odvolanie odmietne, podľa § 386 písm. d) CSP, keďže absencia relevantného odvolacieho dôvodu je vadou odvolania, pre ktorú nemožno v odvolacom konaní pokračovať. Na prípadné oneskorené doplnenie odvolacieho dôvodu (po uplynutí lehoty na podanie odvolania) nemôže odvolací súd prihliadnuť vzhľadom na znenie § 365 ods. 3 CSP.

14. Na doplnenie odvolací súd uvádza, že ani prípadné uvedenie len všeobecných odvolacích dôvodov v odvolaní nie je postačujúce na to, aby odvolací súd mohol o odvolaní rozhodnúť, resp. uvedením len všeobecných odvolacích dôvodov v odvolaní bez bližšej špecifikácie konkrétnych okolností prípadu nie je splnená zákonom stanovená náležitosť odvolania spočívajúca v povinnosti uviesť v odvolaní „odvolacie dôvody“ (viď uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 05.11.2019, sp. zn. IV. ÚS 90/2019).

15. V uvedenej veci žalobca vo svojom odvolaní žiadne zákonom prezumované odvolacie dôvody nevymedzil a značne problematické je tiež vyjadrenie toho, čoho sa žalobca odvolaním domáha. Ak aj podania žalobcu obsahujú nejaké jeho požiadavky smerom

k odvolaciemu rozhodnutiu (rozhodne však nie – a to ani posúdením prostredníctvom obsahu podaní – štandardné odvolacie návrhy na zrušenie napádaného rozhodnutia alebo jeho zmenu), vôbec sa netýkajú súdnej veci.

16. Z podaní žalobcu je totiž zrejmá iba jeho nespokojnosť s výsledkom konaní vedených Okresným súdom Martin pod sp. zn. 11C/311/2002 a Okresným súdom Ružomberok sp. zn. 10C/10/2019, keď žalobca sa svojimi podaniami domáha opätovného preskúmania týchto konaní a zodpovedania podľa neho nezodpovedaných otázok rozhodných pre vec a takého odôvodnenia rozsudku, ktoré by on akceptoval. Žalobca však úplne opomína, že súd tej istej inštancie (okresný súd) nie je oprávnený preskúmať ani správnosť rozhodnutia súdu tej istej inštancie, ani úplnosť jeho odôvodnenia, a ani nemôže nijako „reparovať“ rozhodnutie vydané iným súdom tej istej inštancie. Už samotný žalobcom formulované označenie podania ako „žaloba o naliehavý právny záujem – odôvodnenie rozsudku“ je nezmysel a rovnako nezmyselne vyznievajú aj jeho ďalšie podania a v nich obsiahnuté „návrhy“ prezentované aj v odvolacom konaní, ktorými napr. žiada „podľa zákona o preklúzií riešiť organizovaný

justičný zločin korupcie“ alebo sa domáha „o rozsúdenie veci MT-11C/311/2002 tak, či je rozsudok právoplatný pokiaľ nie je, o spravodlivý rozsudok od 04.02.2022 do dnes“. Žalobca aj v odvolacom konaní tvrdošijne a zaryto zotrváva na svojich a požiadavkách, ktoré neustále opakuje, pričom úplne ignoruje základný fakt, že súdne konania, na ktoré sústavne poukazuje (a zdôrazňuje nedostatky súdnych rozhodnutí, ktoré im vytýka), sú právoplatne skončené, a teda sú (pre ostatné súdy a dotknuté strany konania) právne záväzné, a to bez ohľadu na to, že žalobca ich „neuznáva“, pretože nie sú odôvodnené podľa jeho subjektívnych predstáv. Právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia (§ 226 CSP). Uvedené však žalobca zjavne nechce pochopiť a neustále produkuje argumentačne rovnaké podania bez ohľadu na to-ktoré štádium konania a bez vzťahu ku tomu-ktorému súdному rozhodnutiu.

17. Len na okraj odvolací súd dodáva, že pokiaľ žalobca uvádzal, že nerozumie rozhodnutiam súdu vydaným v tejto veci a dôvodom tam uvedeným a neustále vyzýva súd na ich odôvodnenia (ktoré by zjavne malo byť formulované tak, aby v plnej miere vyhovelo všetkým požiadavkám žalobcu) odvolací súd do jeho pozornosti dáva, že nie je právom strany sporu, aby bolo rozhodnutie odôvodnené v súlade s jej požiadavkami, aby súd preberal a riadil sa ňou prezentovaným skutkovým či právnym názorom, ani aby bola v konaní pred súdom úspešná (aby jej bolo vždy v plnej miere vyhovené), ale požiadavke zákona na odôvodnené súdne rozhodnutie zodpovedá také rozhodnutie, ktoré je odôvodnené objektívne uspokojivým spôsobom. V tomto smere nemožno nič vytknúť procesnému postupu ani rozhodnutiam súdu prvej inštancie, v ktorých bol žalobca jednak poučený o náležitostiach toho-ktorého podania, ako aj o následkoch spojených s ich nedoplnením. Zároveň je nutné podotknúť, že žalobca (pokiaľ ako právny laik nerozumie postupu a rozhodnutiam súdu) bol súdom prvej inštancie upozornený na možnosť (právo) obrátiť sa na advokáta alebo na Centrum právnej pomoci a žiadať o bezplatnú právnu pomoc, a to práve vzhľadom na očividnú nezrozumiteľnosť jeho podaní (čo do vymedzenia riadneho žalobného petitu) a zmätočnosť ním zvolených formulácií pri vymedzení ním uplatnených nárokov. Takúto možnosť žalobca nevyužil, hoci mu v tom nič nebránilo; naopak, súd „zahltil“ iba ďalšími podaniami, ktoré sú prezentované v rovnakej obsahovej aj formulačnej línii a ako také nespôsobilé pre meritórny prieskum či už na úrovni okresného súdu, alebo na úrovni odvolacieho konania.

18. Nakoľko riadne odvolanie je nutnou podmienkou odvolacieho konania (rovnako ako riadna žaloba je nutnou podmienkou uskutočnenia prvoinštančného konania) a v prejednávanej veci sa neexistenciu náležitostí odvolania predstavovanej predovšetkým uvedením odvolacích dôvodov a odvolacieho návrhu nepodarilo odstrániť, odvolaciemu súdu neostalo iné, než odvolanie žalobcu podľa § 386 písm. d) CSP odmietnuť, keďže toto trpí vadami, pre ktoré nemožno v odvolacom konaní pokračovať (vytýkané nedostatky odvolania žalobcu bránia vykonaniu odvolacieho prieskumu), pričom žalobca bol o následkoch ich neodstránenia poučený.

19. O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol analogicky podľa § 256 ods. 1 CSP, nakoľko Civilný sporový poriadok neobsahuje osobitnú úpravu rozhodovania o trovách konania v prípade, že odvolanie je odmietnuté. Odmietnutie odvolania je síce možné pričítať na ťarchu žalobcu, ktorý neodstránením väd spôsobil, že odvolanie nebolo vecne posudzované, ale v súvislosti s neúplným odvolaním (vrátane naň nadväzujúceho procesného postupu) žalovaným subjektom žiadne trovy konania nevznikli, keďže v danom štádiu konania a vzhľadom na jeho priebeh sa s nimi zatiaľ nekonalo, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené v poradí druhom výroku tohto uznesenia.

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonala za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za nej koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona [zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov].

V F., dňa 31. marca 2026
JUDr. Vladimír Topoľančík

predseda senátu

JUDr. Jana Urbanová

člen senátu

JUDr. Roman Tichý

člen senátu